

Reisverslag Brazilië 2017

07-07-2017 // 03-08-2017

Lars

Afgelopen zomervakantie ben ik met het Lions International Youth Exchange Program op uitwisseling geweest naar Brazilië. Deze bestemming was mijn tweede keus, maar ik was heel blij dat ik kon deelnemen aan dit programma.

Op vrijdag 7 juli begon mijn avontuur. Ik was wel een beetje gespannen, maar ondanks dat had ik er heel veel zin in. Vooraf heb ik contact gehad met mijn gastfamilie over WhatsApp en heb ik het dorp waar mijn gastgezin woont, opgezocht op Google Maps, maar meer weet ik ook niet. Mijn vlucht vertrok om 06.15 uur en via een tussenstop in Lissabon kwam ik om 17.15 uur Braziliaanse tijd (22.15 uur Nederlandse tijd – 5 uur tijdsverschil) aan op de luchthaven van Porto Alegre, een stad in het zuiden van het land met ongeveer 1,5 miljoen inwoners.

De tijd bij mijn gastgezin

Aangekomen in Brazilië werd ik opgewacht door Débora (mijn gastzus) en haar oom. Het eerste weekend zouden we in Porto Alegre blijven, alvorens ik met Débora naar Serafina Corrêa zou gaan, waar haar ouders woonden. Het contact met Débora verliep eigenlijk heel makkelijk. Tuurlijk zijn de gesprekken in het begin een beetje oppervlakkig, je kent elkaar immers niet, maar uiteindelijk wordt dit heel snel beter en leer je elkaar snel kennen! Porto Alegre is voor Braziliaanse begrippen niet zo'n grote stad, maar ik keek er m'n ogen. Je moet je voorstellen: je zit aan de andere kant van de wereld, in een ander land met een andere cultuur en andere mensen. Dat is een geweldige ervaring. In dit weekend zijn we door de stad gereden en hebben we alle highlights gezien, waaronder de prachtige zonsondergang. En op de foto zie je al heel goed hoe Brazilië in elkaar steekt, het is een land met enorme verschillen tussen arm en rijk. Op de voorgrond zie je de armste wijk van Porto Alegre (deze stad kent geen echte favela's) terwijl circa 100 meter verderop een miljoenen-kostend voetbalstadion staat. Omdat dit fysiek gezien zo dicht bij elkaar ligt, wordt het contrast tussen arm en rijk heel erg versterkt.

Zaterdagavond zijn we ook nog uitgegaan naar een club. Hier kwamen ook twee andere Nederlanders die deelnamen aan het uitwisselingsprogramma, Harm en Grace. Vooraf was er al contact geweest tussen onze Braziliaanse "begeleiders" of we konden uitgaan. En aangezien dat kon, hebben we gefeest tot in de late uurtjes. Om 05.00 uur gingen we pas naar huis.

Om 07:30 uur moesten we alweer opstaan, want Débora en ik gingen naar het dorp waar zij en haar ouders wonen: Serafina Corrêa. Dit was een reis van ongeveer 4 uur. Toen we aankwamen in Serafina Corrêa, heb ik daar thuis kennisgemaakt met Arnaldo (gastvader) en Elenita (gastmoeder). Ze spraken geen Engels, maar gelukkig kon Débora vertalen. Ze waren direct liefdevol en spontaan! Mijn Nederlandse cadeautjes heb ik toen ook overhandigd. Wat ze vooral erg leuk vonden, was een fotoboek dat ik had gemaakt over mijn dorp en mijn leven (hobby's, werk, vrienden & familie). Ik raad het ieder ander dan ook aan om dat te doen, want zo krijgt je gastgezin een goed beeld van hoe Nederland, jouw leven en omgeving is!

Tijdens mijn verblijf in Serafina, een dorpje met zo'n 15.000 inwoners heb ik erg veel gezien en gedaan. Aangezien Elenita aan het werk was in haar kledingzaak en Arnaldo druk bezig was met zijn Lions-presidentschap, gingen Débora en ik vaak (met de auto) op pad. Serafina en de omgeving hadden genoeg te bieden voor twee weken. Aangezien Brazilië een enorm uitgestrekt land is, moesten we soms wel even in de auto zitten voor we op onze bestemming aankwamen, maar daardoor zie je wel veel van de omgeving! Vooral de natuur was erg mooi en hier hebben we dan ook veel van gezien. Via leden van de Lions zijn we bijvoorbeeld ook nog een aantal dagen met hun naar hun appartement in Caxias do Sul geweest. Het heeft me echt verbaasd hoe makkelijk je contact maakt met mensen in Brazilië. De mensen zijn enorm open en vriendelijk, en tonen oprechte interesse. Hoewel niet veel mensen Engels spreken, kom je met hand- en voetgebaren een heel eind.

Ook zijn we naar een typisch Duits dorpje geweest: Gramado. Veel mensen in het zuiden van Brazilië zijn van oorsprong Duits of Italiaans en dat merk je nog overal. Gramado leek echt op Duitsland in het klein, compleet met vakwerkhuizen en Alpen-hotels. Serafina was rond het jaar 1900 gesticht door Italianen en om daaraan te herinneren, hadden ze onder andere een klein Colosseum gebouwd!

De twee weken in mijn gastgezin gingen erg snel. Ik heb het enorm naar mijn gezin gehad, dit kwam mede door mijn warme gastgezin. Ze waren altijd erg positief en vrolijk en hebben mij veel geleerd over de manier waarop Brazilianen eten en leven. Het leuke aan zo'n uitwisseling is dat je heel veel leert en ziet van het normale leven. Je bent veel meer dan toerist, omdat je dagelijks ziet hoe dingen gaan. En uiteindelijk ondervond ik dat ik de simpelste dingen misschien nog wel het leukst vond. Zo dronken we vaak wat (op een berg met prachtig uitzicht over Serafina) met vrienden en vriendinnen van Débora, speelden we zaalvoetbal en hadden we hele leuke gesprekken met mensen bij de Lions-meeting! Dat zijn onvergetelijke ervaringen die je als gewone toerist nooit zou meemaken. En juist omdat het land, de cultuur, de mensen en de context zo anders zijn, zijn activiteiten die je in Nederlands als normaal beschouwd, in een ander land juist heel leuk. Kortom, de tijd bij mijn gastgezin was super!

Het Lions-kamp

Zaterdagmorgen ben ik vroeg opgestaan, aangezien ik een tijdje moest reizen naar het kamp, dat zich bevond in Frederico Westphalen. Vooraf keek ik hier het meest naar uit, vooral omdat je hier heel veel leeftijdsgenoten treft. Ik zat in een kamp met 32 andere jongeren waarvan 3 andere Nederlanders. In totaal waren er mensen met 12 verschillende nationaliteiten aanwezig.

In het begin, net nadat iedereen was aangekomen, was het nog een beetje onwennig. Je zit met veel andere mensen die je nog nooit gezien hebt. Maar toch, een paar uur later ken je meesten al van naam en gezicht en worden de eerste échte contacten al gelegd. De eerste dag stond vooral in het teken van de introductie van het kamp. 's Avonds was er een officiële opening van het kamp, waarbij elk land afzonderlijk werd geïntroduceerd. Wij als Nederlanders kwamen met z'n vieren aanlopen waarbij een van ons de Nederlandse vlag droeg.

Zoals gezegd was het kamp in Frederico Westphalen. In dit geval waren er 2 hotels, een voor de jongens en een voor de meiden. Deze lagen op ongeveer 50 meter van elkaar. Ons rooster was behoorlijk vol: elke dag stond we op rond een uur of 7 à 8. Een uur later vertrok vaak de bus en dan gingen we naar bezienswaardigheden of plekken waar we aan activiteiten zouden deelnemen. De activiteiten varieerden behoorlijk. We hadden een dag die volledig in het teken stond van de Gaucho-cultuur (de Zuid-Braziliaanse cultuur), waarbij we bijvoorbeeld caipirinha's (alcoholisch drankje) hebben gemaakt en op traditionele manier gebarbecued hebben. Ook zijn we naar het gemeentehuis geweest, waar we officieel inwoner werden verklaard voor de week dat we er waren.

Een andere dag zijn we naar een wildreservaat geweest. Hier leven onder andere Jaguars, en dit park was zo bijzonder omdat de breedste waterval van de wereld hier is: 1,8 kilometer breed! Dit was dan ook erg bijzonder om te zien. Ook hebben we een bezoek gebracht aan een Indianenreservaat. We hebben een traditionele strijddans gezien en ze hebben ons hun dorp laten zien.

Hoewel wij erg veel gezien en gedaan hebben en het programma vrij strikt was qua tijd, hadden we toch nog genoeg vrije tijd over. Onze vriendgroep bestond uit Gustaw (17, Polen), Lukas (18, Duitsland), Deniz (17, Turkije), Julio (21, Mexico), Efe (17, Turkije), Max (18, Duitsland) en Romano (26, Braziliaanse begeleider). Dit was een geweldige groep en elke dag bleven wij tot een uurtje of 3 bij iemand op de kamer wat drinken en kaarten. Vanaf begin hadden we al een klik met elkaar en het super als je dan het beste kunt maken van de geweldige tijd die je daar hebt op het kamp!

Rio de Janeiro!

Naast het reguliere programma was er de mogelijkheid om nog naar Rio de Janeiro te gaan. De meeste mensen van het kamp besloten dan ook dat te doen, waaronder ik. Achteraf heb ik hier absoluut geen spijt van! Dit maakt de reis echt af. Rio is een ongelofelijk mooie en levendige stad.

Ons hotel lag aan de Copacabana en onze kamer had dan ook perfect uitzicht over dit kilometerslange strand. De eerste volledige dag dat we in Rio waren hebben we dan ook lekker aan het strand gelegen en zodoende konden we een beetje bijgekomen van het kamp, waar we gemiddeld 5 à 6 uur slaap per nacht hadden gehad. De dag hierna hadden we een bomvol programma om door Rio te touren. Hierbij hebben we een heel groot gedeelte van de stad zelf gezien, maar natuurlijk ook de grootste toeristische attracties, waaronder het carnivalsstadion, Christus de Verlosser en de Suikerbroodberg (de bekend kabelbaan). In beide gevallen had je een geweldig uitzicht.

Na 3 geweldige dagen in Rio gehad te hebben, was het moment daar om afscheid te nemen van elkaar. In de overige reisverslagen las ik dat dit een vrij moeilijk moment zou gaan worden, maar zelf had ik geen idee wat ik ervan moest verwachten. Uiteindelijk was het toch een raar gevoel om afscheid te nemen van mensen die in een week tijd echt vrienden van je zijn geworden. Ieder gaat weer z'n eigen weg en de kans dat je elkaar nooit meer ziet is aanwezig, dat maakt het vooral moeilijk.

Desalniettemin had ik dit avontuur voor geen goud willen missen! Het is een geweldige levenservaring waarbij je wat van de wereld ziet. En juist omdat Brazilië zo verschilt van Europa, ga je anders tegen dingen aankijken. Voor een ieder die twijfelt of Brazilië de juiste bestemming zal zijn: ik durf met zekerheid te zeggen dat de ervaring van het land, de cultuur en de mensen je niet gaat tegenvallen!